

[Bollmann]

højest 30.000 kr. Da forslagsstillernes egen frygt for, hvor vanskeligt det vil være med fremlæggelse af dokumentation, sikkert holder stik, føler vi, at vi må anbefale en højere grænse end de 30.000 kr., idet det formentlig vil være den, vi må ende på.

Forslagsstillerne har også meget rigtigt peget på, hvor stor uretfærdighed de nugældende ordninger medfører i relation til f. eks. sygedagpenge og arbejdsløshedsunderstøttelse for den medhjælpende hustru. Også her kan vi være enige.

Uden i øvrigt at sige ja til den øvrige del af det radikale skatteforslag er CD enig i, at vi nu hurtigt bør se på de rejste spørgsmål, og så vil vi formentlig under udvalgsbehandlingen kunne få beregninger over konsekvenserne. Vi kan tilsige positiv støtte til udvalgsbehandlingen.

Ole Olsen (SF):

Da vi for nylig havde et lovforslag fra hr. Hagen Hagensen m. fl. til behandling, et forslag lidt i denne retning, var SF særdeles negativ. I modsætning hertil er SF meget positiv over for det forslag, som er fremsat her. Jeg synes nok, der er væsentlig forskel mellem de to forslag. Andre ordførere har mere hæftet sig ved lighed mellem forslagene. Jeg vil mere hæfte mig på forskellen mellem forslagene.

Med hensyn til at det skal være medhjælpende ægtefæller i stedet for medhjælpende hustruer må man sige – det er jo sagt af næsten alle ordførere – at det efterhånden burde være en selvfølge, at vi fik lavet det om. Jeg er lige ved at sige, at om vi så ikke fik gennemført noget som helst andet, så kunne vi måske tage os sammen til at gennemføre dette. Det ville i sig selv være et fremskridt. Men det ville nok være lidt for lidt at komme igennem med af dette efter min mening i mange retninger udmærkede forslag.

Der er altså to forslag. Der er forslag om et nyt princip i stk. 1 i § 37 A, hvorefter man kan beskattes af op til overenskomstmæssig løn, såfremt dokumentationen er i orden. Jeg ønsker at lægge væsentlig vægt på den sidste del: såfremt dokumentationen er i orden. Det er fra SFs side sådan, at vi har stor sympati for dette stykke, og vi mener, at det burde være en selvfølge, at en ægtefælle kunne blive beskattet af det, som svarer til en ganske

reel arbejds løn, men vi ønsker heller ikke at gå ud over det.

Jeg vil igen understrege, at det er en forudsætning – og det står der sådan set også i det radikale venstres forslag – at dokumentationen påhviler ægtefællerne. Vi må selvfølgelig nok meget nøje i udvalget diskutere igennem, hvordan man faktisk kan virkeliggøre en sådan kontrol, men jeg går også ud fra, at det radikale venstre er indstillet på, at vi gennemdiskuterer det. Jeg håber, at skatte- og afgiftsministeren vil være os meget behjælpelig med at komme frem til en måde, hvorpå vi kan sikre en sådan kontrol. Vi er altså helt enige i, at det i denne situation er ganske urimeligt med noget andet loft end det, der svarer til en overenskomstmæssig arbejds løn.

Derimod har vi sådan set meget ringe sympati for det foreslåede stk. 2, som sådan set svarer til den nuværende praksis, dog altså med 25 pct. lavet om til 50 pct. Vi ville egentlig fortrække at undvære stk. 2, men vi er klar over, at det ikke kan lade sig gøre.

På en lang række områder erkender vi, at det er rimeligt, at der sker en beskatning af den medhjælpende ægtefælle, men samtidig er vi klar over, at dokumentationen næsten pr. definition ikke kan fremskaffes. Det gælder måske især, hvor hjem og arbejdsplads ligger på samme sted, i samme bygning. Der er dokumentationen nok næsten umulig. En blikkenslager kan f. eks. have værksted i kælderen, og hustruen tilbringer noget af sin tid oppe i køkkenet eller på 1. sal, eller hvor det nu er, og noget af tiden nede i kælderen og hjælper til og sidder måske og fører bogholderiet oppe i stuen. Vi er klar over, at dér kan kontrollen ikke finde sted, det er næsten klart. Vi må derfor med beklagelse sige, at noget, der svarer til stk. 2, bliver vi nok nødsaget til at opretholde.

Vi ønsker til gengæld, at den nuværende praksis med hensyn til at give dette fradrag bliver skærpet. Det er vor opfattelse, at det i meget stor udstrækning bliver brugt som en skattefidus. Selv om der bliver skrevet under på, at arbejdsindsatsen er udøvet, så er den faktisk ikke udøvet. I dette tilfælde mener vi selvfølgelig, at reglerne bør strammes. Dér vil vi også gerne have gode råd fra skatte- og afgiftsministeren under udvalgsarbejdet med hensyn til, om vi kan komme af sted med at stramme den nuværende praksis.